

РЕШЕНИЕ

№ 1255

гр. София, 28.02.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIII КАСАЦИОНЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на 14.02.2014 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Весела Павлова

**ЧЛЕНОВЕ: Галин Несторов
Веселина Женаварова**

при участието на секретаря Наталия Г Дринова и при участието на прокурора Ютеров, като разгледа дело номер **8931** по описа за **2013** година докладвано от съдия Весела Павлова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Териториална дирекция на Национална агенция за приходите (ТД на НАП) - С., срещу решение от 01.07.2013 г. на Софийски районен съд (СРС), НО, 19 състав по нахд 20118/2012г., с което е отменено наказателно постановление № 0174313/18.09.2012 г. на заместник директора на ТД на НАП – С.. С последното на [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 500 лв. на основание чл. 185, ал. 2 вр. ал. 1 от ЗДДС за нарушение на чл. 39, ал. 5 от Наредба № Н-18/13.12.2006 г. за регистриране и отчитане на продажбите в търговските обекти чрез фискални устройства (Наредбата).

С жалбата се навежда касационно основание за незаконосъобразност на обжалвания съдебен акт поради неправилно приложение на закона. Твърди се, че нарушението е с формален характер и не са налице основания за приложение на хипотезата за маловажност. Иска се от съда да отмени решението и вместо него да постанови ново, с което да потвърди наказателното постановление.

Ответникът по жалбата – [фирма] не се представлява. Постъпила е молба, в която се оспорва жалбата.

Прокурорът счита жалбата за основателна.

Административен съд София град, XIII касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира следното:

Касационната жалба е подадена в законоустановения срок, от надлежна страна и същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество е неоснователна.

Съгласно чл. 218, ал. 1 АПК съдът разглежда жалбата само относно сочените касационни основания. На основание чл. 218, ал. 2 АПК съдът следи служебно единствено за валидността и допустимостта на обжалваното решение, както и за нарушение на материалния закон.

Районният съд е събрал като доказателства по делото писмените доказателства, представляващи част от административно-наказателната преписка и гласните такива на свидетеля М. и от фактическа страна е приел за установено, че на 09.08.2012 г. инспектори по приходите при ТД на НАП – С. посетили два обекта, стопанисвани от дружеството, съответно в 68 и 69 СОУ, където извършили проверка в присъствието на управителя З.. Последната представила на проверяващите паспортите на фискалните устройства, свидетелствата за регистрация на същите, договор за счетоводно обслужване, книга за дневните финансови отчети за календарната година за регистрираните 2 броя фискални устройства. При проверката било установено, че дневните фискални отчети се съхраняват, но не е бил закупен новия формуляр на книгата за новото фискално устройство. За проверката бил изготвен протокол № 0108724/09.08.2012г., в който е дадено предписание на търговеца да съхранява отчетите в хронологичен ред, в прономерована и прошнурована книга за дневните финансови отчети за календарната година за регистрираните 2 броя фискални устройства. За установеното нарушение на 09.08.2012 г. бил съставен Акт за установяване на административно нарушение (АУАН), въз основа на който е издадено оспорваното НП.

СРС е отменил наказателно постановление №0174313 от 18.09.2012 г., издадено от заместник - директора на ТД на НАП – С., като неправилно и незаконосъобразно. Приел е, че АУАН и наказателното постановление са издадени при нарушение на чл. 42, т. 4 от ЗАНН, респективно чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН, тъй в описанието на нарушението в АУАН и НП е налице неяснота и не става ясно, какво нарушение му се вменява на наказаното лице. На следващо място е приел, че липсва анализ на фактите, както и какво е прието от актосъставителя и административнонаказващия орган. Липсвало и точно и пълно описание на времето и мястото на извършване на нарушението. Предвид горното СРС е приел, че констатираният порок е съществен и е отменил наказателното постановление.

Касационната инстанция намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо, като не е налице твърдяното от касатора отменително основание.

Касационната инстанция споделя извода за незаконосъобразност на процесното НП по следните съображения:

При субсидиарното приложение на НПК, районният съд е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по конкретното дело, при точното съблюдаване на процесуалните правила относно събиране, проверка и анализ на доказателствената съвкупност. Въззивният съд е изложил подробни мотиви относно всички събрани в хода на съдебното производство доказателства. Обжалваното решение е постановено

на база събраните доказателства, които кореспондират помежду си, като съдът е изпълнил задължението си, разглеждайки делото по същество, да установи с допустимите от закона доказателства, дали е извършено нарушение и обстоятелствата, при които е извършено, както и законосъобразността на наложеното административно наказание. Отделно от това, административно-наказващият орган е длъжен да изложи съображения за липса на неотчетени приходи винаги, когато приема, че санкцията за нарушение по чл. 185, ал. 2 от ЗДДС следва да се наложи в размера по ал. 1. Анализът на разпоредбата на чл. 185, ал. 2 от ЗДДС показва, че административното нарушение – нарушаване на реда и начина за одобряване на типа, регистриране или въвеждане/извеждане във/от експлоатация, или отчитане, или съхраняване на документи, издавани от/във връзка с фискалните устройства, или сервизно обслужване на фискалните устройства или неизпълнение изискванията за дистанционна връзка с Националната агенция за приходите се счита за осъществено независимо от това дали извършването му има за резултат неотчитане на приходи. Следователно, нарушението е формално и неговият резултат не е част от състава на нарушението. Обстоятелството, че законът предвижда по-леки наказания в случаите, когато липсват неотчетени приходи, не означава, че той въвежда резултата като елемент на фактическия състав на нарушението по чл. 185, ал. 2 ЗДДС, а само, че при определяне на наказанието, законодателят е взел предвид степента на обществена опасност на нарушението, в зависимост от това довело ли е то до увреждане на фиска или не. Поради това, когато липсват неотчетени приходи, това трябва да се констатира и вземе предвид, с оглед налагане на по-леките наказания, предвидени в чл. 185, ал. 1 ЗДДС. След като в АУАН и НП не се съдържат данни за съществен елемент, необходим за определяне на административното наказание, то в административно-наказателното производство са налице и нарушение на чл. 42, т. 4 и чл. 57, ал. 1, т. 5 ЗАНН.

В допълнение касационната инстанция споделя всички развити от СРС съображения за допуснати съществени процесуални нарушения в хода на административно-наказателното производство. От съдържанието на АУАН и на НП не става ясно в какво се изразява твърдяното административно нарушение, тъй като не са описани обстоятелствата, при които то е извършено. Няма описание и на времето, и мястото на извършване на нарушението. Така допуснатите пороци засягат правото на защита на наказаното лице, тъй като същото не е наясно с пределите на административнонаказателното обвинение.

Съобразно горното като е достигнал до извода за незаконосъобразност на обжалваното НП, СРС е постановил правилен съдебен акт.

Водим от горното, Административен съд София град, XIII касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 01.07.2013 г. по н.а.х.д. № 20118/2012 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 19 състав.

Решението не подлежи на обжалване и протест .

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.

